

ΛΤΑΒΡΥΓΙΑΝ

NUMMER 73

ÅR XXIV

⌘J

The TRUT is out there...

Elostirion 71

Redaktör: Cirieth

Biträdande: Vardamir

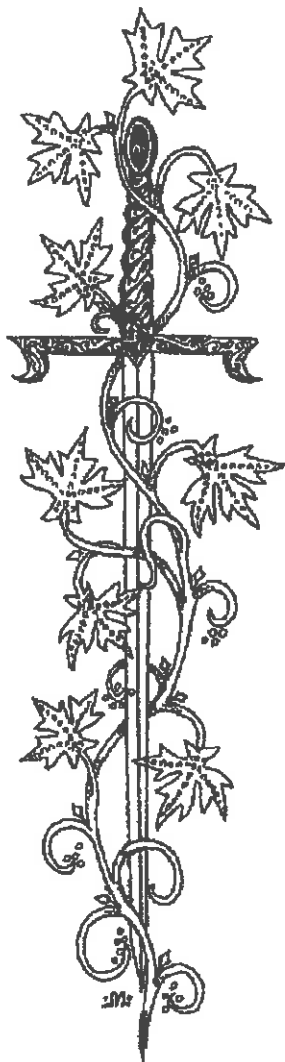
Illustratör: Taurrohir

Ansvarig utgivare:
Regenten – Turgon

Grundare: Gil-galad

Upplaga: ca 80 exemplar

© Mithlond, 9 december 2004

Ledare

Säkerligen har ni redan konstaterat, att det är ytterligare ett nummer av Elostirion, som ni håller i handen, och just skall till att börja bläddra i.

Förefaller någonting anorlunda? Känns det som om någonting saknas? Måhända är det lätt att få ett intryck som sådant, då de omedelbart föregående upplagorna av tidningen har inneburit tvenne tämligen tjocka nummer, varav vilka inget har innehållit mindre än tjugotvå sidor, och måhända har mithlondrim kanske redan hunnit med att skämmas bort av detta faktum.

För mig, i egenskap av Skrivare och redaktör, är det endast med sorg, samt ett uns av motsträvighet som jag tvingas inse att Elostirions innehåll, på grund av porto- samt tryckkostnader, måste begränsas och här för ej längre bör innehålla mer än 16-18 sidor. Detta skall dock ej gå ut över tidningens kvalitet, ty vår strävan för att ständigt göra ET till en bättre blaska, fortgår alltjämt och likaledes uppmanas ni läsare till att i lika strid ström som alltid förr, fortsätta med att skicka in era bidrag till et@mithlond.se!

Avnjut nu detta nummer, gärna med en mugg varm glögg, choklad, eller varför inte en god whiskey, men kom ihåg att nästa deadline äger rum den 31 januari 2005!

Cirieth, Mithlonds Skrivare

Artiklar som av utrymmesskal utgått är:

Musik i Midgård II

Tävlingen avgjord!

Den tävling som i Elostirion nummer 72 utlystes, har nu nått sin final. Elostirion vill tacka samtliga deltagare för alla högst intressanta bidrag.

Tävlingen som sådan gick ut på att den vilken lyckades uppbåda det roligaste, hemskaste, finaste eller mest originella omslaget till Elostirion utlovades att bli dubbelt lönad, delvis genom att -naturligtvis- få sitt bidrag publicerat och delvis i form av ett unikt, för individen anpassat, pris...

Således är det nu som det vinnande bidraget till allas er fögnad står att beskåda som omslagsbild till detta 73:e numret av ET, och vinnaren är ingen annan än vår egen Gil-galad, den själve grundaren av Elostirion, och som synes är det den förre redaktören Vardamir som har poserat såsom modell för Gil-galads kreativa ådra!

Gil-galad Ereinion kommer i god tid före jul att begåvas med det pris som är rättmätigen hans, och Elostirion gratulerar honom storligen!

Cirieth, Mithlonds Skrivare

Jubileum i Bri

Bri planlægger at afholde vores 9 års jubilæum d. 19-21 August næste år.

Den officielle indbydelsen kommer senere.

Pippin, Oldemand i Bri.

Ett stort tack till er alla!

Jag tänkte passa på och tacka alla som på något sätt bidrog till att skapa en fantastisk stämning på årets Höstgille! Både arrangörer och de som hjälpte till med något, stort som smått, skötte sina sysslor oerhört bra, och jag tror att alla deltagare håller med mig om att Minas Tirith är en riktigt trevlig plats för fest och gamman, samt ytterst passande för att umgås med likasinnade (eller olikasinnade). De enda som möjligen skulle kunna ha något att invända mot detta är de stackars nazgûler som kanske inte blev behandlade som om de hade varit oskyldiga små hobbitar... Naturligtvis av förstäliga

skäl. Ett stort Eglerio för den Vita Staden!

Dessutom skulle jag vilja tacka er allihop för den oerhörda omtanke och den stora vänlighet som riktades mot mig efter det att min hand blivit attackerad av Mordors Svarta Kaffebruggare! Ni var verkligen snälla, allesammans. Det såg värre ut än det var, och redan på söndagen kunde jag öva med mina blankvapen igen. Här känner man verkligen att det finns vänner som bryr sig. Tack!

En rörd Taurrohir av M/M/M (INTE M.M.M.)

En afton i Caras Galadhon

Det är en lättnad för en vilsen, och ofta hungrig, hobbit att veta att det inte är någon större fara att lämna de Grå Hamnarnas varma gästfrihet. För i den hårda och ibland lite farliga världen finns några oaser där det går att andas ut, där det bjuds på sång, vänskap och - givetvis - god mat.

En ny dörr i utgård har nu öppnats som leder till en sådan oas - nämligen Lunds Tolkiensällskap Caras Galadhon. Själv hade jag turen att hitta denna dörr en stilla höstafton då jag sökte upp Caras Galadhon och galadhrim som mottog mig hemma hos deras rådsäldste Saffran Took.

Detta gästfria sällskap accepterade att räkna mig som en av dem och i Saffrans hobbitåla dukades en ordentlig festmåltid upp! Kvällen bjöd dessutom på strålande underhållning varav det mest bestående minnet är en repris av en visa som sjöngs i Minas Tirith för att hylla det Vita Trädet tidigare under hösten. Det var helt enkelt en sagolik kväll bland galadhrim!

Så om du ska lämna de Grå Hamnarna för att färdas söderut, se då till att finna vägen till Caras Galadhon. Det är något du inte kommer att ångra!

Fredegar Bolger

Ainulindale - historiegillet

Här följer en rapport från det första höstmötet.

Tema: Fylke

Lokal: Hemma hos Ruby Gamgee

Närvarande: Cirieth, Ruby

Hur det hela fortlöpte:

Under kvällen genomgick och avhandlade vi Fylkes geografi, gick igenom relevanta kartor, samt kartlade hobbitarnas migration västerut; alltihop under konsumtion av te och goda kakor. Även dryftades Hobbitons uppbyggnad, samt arkitekturen i Bag End.

Härutöver studerade vi Tolkiens egna teckningar av berörda platser, och även diskuterades hobbitarnas modersmål, samt deras ursprungliga namn.

Källmaterial:

Atlas of Tolkien's Middle-earth

J.R.R Tolkien - Artist and Illustrator

Cirieth, GM Ainulindale 1/11-2004 [UT]

Lambengolmor - språkgillet

Språkgillet måndagen den 25 oktober, höstens första, hölls kl 1830-2000 på kafé Java Bean och närvarade gjorde: Cirieth, Gil-galad, Ruby, Spirea, Thuringwethil och undertecknad.

Vi diskuterade det förestående föredraget på Högsbo bibliotek den 4 november, till vilket hittills ca 8 lambengolmorianer ämnar begiva sig för att upplysa menigheten om tolkienistiska ords skönhet och djupa mening.

Därpå funderade vi vad man skulle kunna hitta på för skoj under hösten (och våren). Quenyakursen, med repetition, har varit uppskattad och skulle behövas ges igen i någon (annan?) form. Nyfikenheten på sindarin samt de fragment av andra språk som Tolkien skapade, var också uttalad. Kanhända en repetition av tengwar (och cirith?) i kombination med respektive språks uttalslära är av godo. Och varför inte rota lite i de "riktiga" språk som fascinerade professor Tolkien?

Möjligheten till gästföreläsare från universitetet noterades. UB har, på min inrådan, som tredje universitetsbibliotek i landet beställt ett ex av Beowulf - the monsters and the critics (den nya feta utgåvan), vilket förhoppningsvis lockar någon forskare här till fornengelskans fröjder. Raj raj...

Språkgillet träffas hädanefter varannan måndag. Nyfiken? Kontakta gillesmästare Thuringwethil.

Vardamir Nolimon

Spelgillet

Den 15 oktober var ytterligare ett spelgillesmöte till ända, och det var med saknad man tvingades gå hem framåt natten. Denna gång var vi riktigt produktiva och lyckades ta oss igenom hela 4 spel. Bland dessa var två helt nyinförskaffade, så i utbildningssyfte är det dessa jag gärna skulle vilja fokusera på i denna gillesrapport. Tyvärr var jag själv bara med och spelade det ena, så ni får helt enkelt hoppas att Raniel, Spirea eller Eol får för sig att skicka ut sin kommentar om det andra.

Det spel jag var med om går under namnet Oasis. Det hela handlar om att man skall "bygga en öken", dvs placera ut oaser, kameler, etc [khamûler? Reds anm]. Det gäller sedan att se till att man har bra stöd för sina områden i form av "Score multipliers". För att få tag på spelmarker, så får man lägga ut erbjudanden i form av scoremarkers, byggplattor eller kameler, som skall försöka övertyga aktiv spelare om att just välja ditt erbjudande. Detta ger spelet en, från början, inte helt anad dimension... Ett spel jag helt klart vill rekommendera.

Det andra nya spel som spelades var Zug-um-Zug (Ticket to ride, på engelska). Vet tyvärr inget om varken spelmotor eller rolighetsgrad på detta spel.

Kvällen avslutades med en omgång av Settlers of Cataan och slutligen Acquire. Båda bra spel.

För er som tycker att ni inte längre kan stå ut att missa dessa underbara kvällar, så kommer nästa spelgille att hållas i början av december. Jag kommer att återkomma med exakt datum och plats.

HÖSTGILLE XIV MINAS TIRITH

Plötsligt var det förbi; det som under så lång tid upptagit så många tid, var över på vad som i jämförelse framstod som blott ett ögonblick. Höstgillet var över, och hösten över oss. Den gångna helgen föreföll flyktig likt en dröm, då jag måndagen den 4 oktober slog upp ögonen och tittade ut genom fönstret, blott för att kunna beskåda hur den första höststormen redan begynt att slita löven, ett efter ett, av trädens kronor, och en sorgesam suck låg latent någonstans, men jag lutade mig tillbaka och mindes med glädje det som varit...

Här finns inga främlingar, blott vänner som ännu ej mötts, och så var mycket riktigt fallet. Var nyanländ gäst stegrar stämningen och väntan på nästa, blir lika full av förväntan var gång som transportörernas vagnar svänger in på Minas Tiriths Brunnsgård, ty i Gondors egen huvudstad, är det som Mithlonds fjortonde höstgille skall äga rum, och vara i dagarna tre.

På tavernan **Örnen och Stjärnan** möts gästerna av varma välkomnanden av varandra, såväl som varm mat tillhandahållen av örnen Landroval och stjärnan Isengrim, och sakta men säkert begynner stämningen att byggas upp, i det att allt fler sällar sig till den ständigt växande skaran av besökare. Många har färdats långt; lika många ännu längre, och somliga har aldrig förr varit så långt som till inom Gondors gränser, men likväl är samtligas närvaro lika högt skattade.

I skenet av **lekande lågors ljus**, umgås gästerna i stillsamt samkväm, men plötsligt bryts friden mitt itu, då stadsvakterna Cirieth och Ruby på ett synnerligen högljutt sätt påkallar uppmärksamhet genom att blåsa inte bara i Gondors horn, utan även i någon form av högkulturellt blåsinstrument från Fylkes nejder, ty det är i Minas Tirith vi befinner oss, och ingen lämnar staden, utan

att först ha bildats och utbildats och invigt i de gondorianska hemligheterna av den ädla konsten om hur man på bästa sätt handskas med ondskans hantlangare, och det handlar inte om att dricka dem under bordet. -Måhända är gästerna redan hårda nog, men härdas ytterligare skall de tvivelsutan, och detta sker på bästa sätt genom att mana dem till konsumtion av nazgûler. Chokladnazgûler. Och de äts, av många med god aptit (det går till och med så långt, att samtliga av fyra närvarande nazgûler här hänger sig åt ren kannibalism) och det talas om hur "choklad och lakrits är ett sådan kulinarisk upplevelse", men hur många som får sanningen till livs, om hur det i själva verket är choklad och trolldeg de precis

Stadsvakten. Foto: Bri

har satt i sig, skall få förbli osagt.

Härefter framför Mithlonds musikgille tvenne sånger; teatertruppen Sangalli (den heliga tuppen) det första uppträdandet av vad som är tänkt att bli tre, innan Höstgillet är över, och utomhus i skydd av mörkret, serveras i löndom pressad nazgûl. Inom tavernans skyddande väggar härjar dryckesgillet, hänsynslöst annekterande nya bundsförvanter utan urskiljning: här förvandlas Eówyn till DG Valkyria och Curufin blir DG Sortkunnig. Gimli från Bri utnämns till DG Sort Guld, likaledes Pippin till DG Gammeldansk. Mithlonds egen Fredegar Bolger lystrar sedermera även till namnet DG Sponk och Cirieth skall förhoppningsvis hålla DG Trut med större framgång än sin egen.

Och kvällen förflyter och blir till natt, och i natten infaller månet underligt skeende... Isengrim III Took rätar ut allas våra frågetecknen angående varför hobbitar går ständigt barfota, samt varför de inte _bör_ bära skodon, i det att han helt sonika traskar ut i sjön med skorna på Att grillat är godast bekräftas senare i bastun, för tydligen finnes det en av naturen oskriven lag, att gondorianer skall brinna, men inte skyr svedd gondorian elden, då hon -ironiskt nog- får hjälp av en balrog att släcka branden.

Och natten förflyter och vargtimmen tar vid. Och vargtimma passerar och blir till gryning som stiger till morgon och soluppgång över den stora floden Anduin. Att en hobbit och en människa i arla timma söker sig till stranden för ett morgondopp, trots att månaden är oktober, hade mycket väl kunnat bli till en tradition om blott Mithlonds höstgillen hållits i Koitjärve lite oftare, ty för två år sedan var det Malva och Nienor som syntes tvaga sig i samma kylslagna vatten som det i vilket nu Ruby och Cirieth oförväget kastar sig, under dödstjut och ångestfyllda skrin, strax före det att Tar-Palantír av Númenor drivs ut ur Rath Dinens salar, och begynner att spana efter

sitt sjunkna hem.

Under tiden serveras den mest överdådiga frukost någon någonsin kunnat föreställa sig, av Baranor och Yelinwe och deras assistenter, uppe i citadellet. Här finns läckerheter av alla de slag som hungriga gäster alls sig kan önska, och mer därtill, ty intet kan här fattas ens för en hobbit!

Det har blivit hög tid för samling, ty rikshovmästare Hador (gestaltad av Tar-Atanamir) skall tala, hälsa folket välkomna till Minas Tirith, samt hålla audiens för den handelsdelegation från Mithlond, vars hitresa och undertecknande av det handelstraktat Gondor och Mithlond sinsemellan, är anledningen till varför man styrt sina färde till den vita staden. Sålunda beträder Hador tronsalen, med stadsvakt som förtrupp och flankerad av sin personliga page (Elenwë), och han talar till folket och hälsar dem välkomna, men delegationen från de hamnarna grå, utgörandes av Turgon och Landroval, får finna sig mottagna med stor likgiltighet, ty större intresse finner Hador i cocktailtomater och provsmakande av vin, och Landroval blir fräckt bortviftad då han dristar sig till att sträcka fram traktatet för Rikshovmästarens signatur. Likväl finnes en anledning till detta bryska mottagande, ty "var sak har sin tid, och sin plats", och så lämnar Hador tronsalen och gästerna i husmoder Yelinwes

ömna vård.

Härefter förvandlas tronsalen till skådeplats och scenen för det populära gondorianska underhållningsprogrammet "Ättefejden". Programledare Eärnur den Wise (Ruby Gamgee) äntrar scen, och så även lag Boromir från Lossarnach; Belegorn och ioreth (Turgon och Primula) och deras motståndare Barahir och Morwen (Barahir och Cirieth) i lag Faramir från Minas Tirith. Kampen lagen sinsemellan är jämn, tills dess att frågan om Gondors rättmätige konung uppkommer och efter haranger av dräpande förolämpningar och dråp av programledare, dräper lagen varandra och dräpta förbliver de, tills dess att scennazgûlen Azruzir

kommer in och sopar bort liken.

Det har blivit dags för lunch, och liksom fallet med frukosten finns här en hel del att välja på, men även har det oroligt begynt att mumlas i leden, ty vattnet har tagit slut och måste ransoneras. Likväl äts lunchen i lugn och ro; i bakgrunden visar Halbarads bärbara palantír bilder från årets Bokskog i Angmar, och Turgon och Primula håller dansuppvisning. Emellertid gas-sar solens strålar obevekliga, och finns där inget vatten blir det svårt att stå dem emot. Humöret sjunker, moralen likaså, och stadsvakten får solsting och bedriver hetsjakt på nazgûler, hänger upp dem för statuerande av exempel och bjuder sedan in de hågade till nazgûldråp. En, två, tre nazgûler får sig ett bittert slut; fyra, fem och sex nazgûler - inte helt utan prut, men när Häxmästaren av Angmar skall angripas står Pityatan inte längre ut med att se sina herrar plågas, utan diskvalificerar mycket effektivt sig själv genom att befria häxmästaren, ta honom under armen och helt enkelt springa sin väg. Stadsvakten söker förfölja honom, men fastnar i leran.

Eftermiddagen lider, och så även Höstgilletts deltagare, ty vattensituationen har ännu inte blivit åtgärdad, men likväl måste föreställningen fortsätta, och de som sovit i buskarna med kängorna fulla av myror stiga upp, ty ceremonierna kommer snart att taga sin början.

Trosk och fylld av stämning och mystik, faller sig gläntan i vilken vi samlas inför ceremonimästare Fredegars Bolger, mithlonds Grå Råd och de tvenne ordensmästarna för Laurelins, respektive Telperions ordern, och så tager ceremonierna sin början. Ordernsutmärkelserna delas ut, varvid det blir dags för de gästande sällskapen att hålla sina ambassader, och se man på! -Hela Forodrim's Stora Råd är där, om än hållna i handen av ledsagare, och likväl får de sagt precis vad de vill ha sagt, trots att Curufin tappar furst Mîm (Lindemann) i marken. I gåva skänker Forodrim

till Mithlond en synnerligen luddig pastellfärgad sak, som av vissa upplevs såsom ytterligt störande, inte bara till sitt utseende, utan även till sitt beteende! Nåväl, denna glöms snart bort, ty Mordors mörka mördare och Fëanor, vilka utgör Angmars representanter tågar fram, och säkerligen är det denna utstrålning av ondska som får barden att bryta samman. Mithlond hälsas således, av en på svarta språket gapande och gormande Grishnákh (och vad han sade, skildras i sin helhet på nästa uppslag) och tappra försök till översättning sköts av tolken Fëanor, vilken till slut överräcker gåvan; en präktig burk innehållande det svartaste av svart: Absolut Torn, ty svart är färgen, inte vit!!! Barden må vara satt ur spel, men inte bekommer det Caras Galadhon, vilka utgör sin egen musikanläggning, ty de

träder fram under vacker sång och gåvan med vilken de förärar Mithlond är ...ju-ligranspynt till Gondors Vita Träd! Men vad är nu detta?! -Har inte stadsvakten sagt att Vita Trädet under inga som helst omständigheter skall beklädas med krimskrams? Ack, o ve... Sist ut är Bri, görandes smakfull entré iförda Gondors livré och vacker gåva bringar de likväl, i form av Gondors egen fana!

Så ändrar ceremonierna, och raskt förflyttar man sig tillbaka till citadellet, ty banquettsalen skall ställas i ordn-

ing, ombyte skall ske, och det Vita Trädets ceremoni ligger inte långt borta. Ett långt tåg avgår då från citadellets portar, till de sköna tonerna av Saffrans, Esmeraldas och Earendils sång, och mot det Vita Trädet där väktarna Ruby och Fimbretuil ser till att folk håller sig på behörigt avstånd. När sången tystnat och tåget stannat, talar ånyo ceremonimästare Fredegars; om det Vita Trädet, dess uppkomst och vara, och detta är ceremonien för Galathilions ordern. Den gamla ringbäraren Cirieth återlämnar den ring hon under ett halvt års tid burit, och Beldin -för detta tvingad ut ur sitt eget kök- axlar egenskap av den nye. Beldins Eglerio. Emellertid måst Beldin hasta tillbaka till köket, i den mån det skall bli någon middag, men

snart nog kan vi alla ta del av hans hårda arbete, i det att banketten äntligen börjar.

Saker och ting för vilka det förr fanns varken tid eller plats, har nu funnit bådadera, och således kommer Rikshovmästare Hador nu äntligen att underteckna handelstraktatet. Så sker -även om somliga inte finner det gå snabbt nog-, och så begynnar banketten. Inte mindre än sju anrättningar står på menyn; en för var och en av Minas Tiriths murar, och de inleds med en limemarinerad ceviche med skaldjur och ingefära, och fortsätter med en enkel majssoppa, med vilken vissa orker entusiastiskt dekorerar det mesta. Den första huvudrätten består av tegravad lax med getosterrine, och den andra av viltstek med fyllda potatishalvor, sherryäpplen och svartvinbärsgele. Härpå följer en ostbricka med kex, frukt och marmelad. Alltihopa är mycket utsökt, i alla ära, men stadsvakten skänker likväl bort sin mat till bättre behövande och siktar istället in sig på den chilispetsade chokladsoppan med stekta ananasspett, och Gondor och Fylke såväl som Mordor och Valinor vill storligen tacka Beldin för morotskakan, och den mandarinmousse som innebar mycket nöje i det att i synnerhet den sistnämnda tjänade mycket väl såsom både överraskning, leksak och någonting att äta!

Förvisso är maten mycket god, och sällskapet oklanderligt, men inte för den sakens skull är middagsunderhållningen att förglömma; här framför deltagarna i Primulas trekamp sina sångbidrag och en vinnare utses, men ingen förväntade sig den Númenoreanska inkquisitionen, och i synnerhet inte i skepnad av Tar-Palantír, Vardamir och Tar-Atanamir! Indúr mottager ett pris (en Cuddly Nazgûl tm nr.1 - Häxmästaren av Angmar) för att ha utsetts till den som tagit bäst lärdom i de gondorianska konsterna av hur man på bästa sätt handskas med ondskans hantlangare, och Morgothgillet, i kväll anförda av Naur Údun, känner sig snuvade på konfekten och söker resning mot Cirieth vilken inte varit dem till annat än besvär ända sedan Höstgillet början. Sangalli framför sitt sista sångnummer, vilket handlar om Rikshovmästaren som är dum och dryg och fånig och årsstenar delas ut av lotsen. De grå eminenserna kan inte heller

i år avhålla sig ifrån att poängtera att det minsann var bättre förr, då man faktiskt fick kakor till kaffet, och delar i våldam pensionärsprotest därpå själva ut kakor. Ja, detta och mycket mycket mer inträffar under banketten, som likväl till sist måst finna sitt slut: taffeln bryts, men föga stämningen. Baren öppnar, dans tager vid och fikabordet upprättas där högborde tidigare fanns, och kvällen som förflöt har plötsligt blivit till natt. Och i natten inträffar månget underligt skeende...

Mycket roligt, kom Mithonds fjortonde Höstgille att innebära, och månget fint moment att minnas, och även till denna dag infinner sig fortfarande små fragment av detaljer som får mig att börja le och längta tillbaka till Minas Tirith, den Vita Staden och västerns vackraste pärla. Och jag hoppas innerligt att jag inte är ensam om det...

Cirieth

Höstgille XIV

-Minas Tirith

Under Höstgillet framfördes många oförglömliga sånger såväl som tal, och här publiceras ett axplock av vad som presenterades.

Från Angmars ambassad...

...följer här det tal på svarta språket, vars gutturala läten utstöttes av Grishnákh, med den korrekt översatta ordalydelsen inom parentes:

Shum durubi iz Mithlond, snag tarki, snag albai, sta stan-shur agh za hai iz Mordor.

(Stora råd från Mithlond, svaga människor, svaga alver, små dvärgar/hobbitar och folket från Mordor.)

Guri potat iz Angmar, za shum Angmar. Za ti mir at Mithlond thrang uga ash nashra narz durub.

(Vi kommer från Angmar, det mäktiga Angmar. Det är fint att Mithlond fortfarande har en kvinna som ledare.)

Ash mir atish ub za Angmarhai darat lati.

(En fin behållare ska Angmars folk ge er.)

BU TI ZA NAGIR, NAR DRAU!

(SVART ÄR FÄRGEN, INTE VIT!)

Gondors natt

Melodi: stilla natt

*"Gondors natt mörkerets natt
allt är slut Gondors tjut*

*Vita trädet i strålände fyr
med eld härskade ondskan styr*

*Saruon till Gondor är kommen
Cocktailtomaten är död!!"*

Pityatan

Gondors vita träd

Mel: God Rest Ye Merry Gentlemen

Text: Saffran och Haleth

Det stod ett träd i Númenor, vid Menel-tarmas rand

Åt edain var det givet ifrån Västerens fjärran land

Och mellan träd och kungamakt var starka ödesband

Refr:

O vitaste vita bland träd

Silverne träd

O vitaste vitaste träd

En sista frukt blev stulen av Isildurs tappra hand

Och strax därpå blev träd och rike stuckna uti brand

Men sticklingen som räddades blev förd till Midgårds strand

Refr...

Och sedan det planterades har många dagar grytt

Och både löv och liv har ifrån trädets grenar flytt

Men en dag ska det växa upp och stå i blom på nytt

Refr...

Elostirion

Tedd Sandimans rapport til Mithlonds Grå Råd

-Och så som den av Tar-Palantir översattes

Jeg blev optaget i Mithlond d. 27. Narvinve år 19 og gjort til Mithlonds konsul i Bri og senere til Ambassadør.

Jag blev upptagen i Mithlond den 27 Narvinye år 19 och gjord till Mithlonds konsul i Bri, och senare till Ambassadör.

Jeg har i alle årene prøvet at være så god (eller ond) en Ambassadør for Mithlond.

Jag har i alla år försökt vara en god (eller ond) Ambassadör för Mithlond.

Denne rapport vil vise noget af mit arbejde som Ambassadør i Bri.

Denna rapport beskriver lite av mitt arbete som Ambassadör i Bri.

Jeg møder op på alle Bri's banketten. Det er dog forunderligt at jeg ikke bliver inviteret med til dem alle (De er nok forsvundet i ponyekspressen). men heldigvis kan jeg selv finde ud af hvor og hvornår de foregår, jeg har jo en stor spionring.

Jag kommer till alla Bri's banketter. Det är dock förunderligt att jag inte blir inbjuden till alla (de försvinner nog i Ponnyexpressen), men lyckligtvis kan jag själv räkna ut var och när de inträffar, jag har ju ett stort spionnätverk.

En af de sommerbanketter som Mithlonds ambassadør ikke var inviteret til, var en fest i den gamle skov. Det var den gamle træmand Bregalad der havde inviteret. Jeg mødte selvfølgelig op med en gave fra Mithlond. Det var en ny trænæse til enten, hans gamle var vist knækket.

En av de sommarbanketter som Mithlonds ambassadör inte var inbjuden till var en fest i gamla skogen. Det var den gamle trämannen Bregalad som bjudit in. Jag kom givetvis dit med en gåva från Mithlond. Det var en ny tränäsa till enten, hans gamla var visst knäckt.

Bri havde en anden sommerbanket i Rohan. Jeg skulle alligevel ned og besøge en ven jeg har på de kanter, så jeg tog et smut omkring festen. Der skulle en del forarbejde til for at finde ud af hvad de har brug for i hestelandet.

Bri hade en annan sommarbankett i Rohan. Jag skulle i alla fall ner och besöka en vän på den kanten, så jag tog

en avstickare till festen. Det skulle till en hel del förarbete för att komma på vad de har bruk för i hästlandet.

Jeg fandt til min forundring ud af at de faktisk ikke var så teknologisk avancerede når det drejede sig om at udnytte hestens potentiale. De havde simpelthen ikke opfundet hestepisken endnu, så jeg tog en af mine egne piske med til dem. Jeg kunne se at de blev meget glade. Jeg rejste hurtigt til Isengard efter den fest.

Jag fann till min förvåning att de faktiskt inte var så teknologiskt avancerade när det handlar om att utnyttja hästens potential. De har helt enkelt inte uppfunnit hästpiskan ännu, så jag tog med en av mina egna piskor till dem. Jag såg att de blev mycket glada. Efter festen reste jag snabbt till Isengård.

Bri's sidste vinterbanket i "Den Brændende Pony" var arrangeret af Bri's onde laug "Bree By Night". Jeg havde skrevet en festsang der lige passede til lejligheden. Det var en fornøjelig sang, hvori vi afbrændte både Bri, Forodrim, Angmar, Midgårds Fylking og Mithlond. En vældig pyromantiske sang.

Bri's senaste vinterbankett på "Den stegrande Ponnyn" arrangerades av Bris onda gille "Bree by night". Jag hade skrivit en festsång som passade till tillfället. Det var en munter sång, i vilken vi brände både Bri, Forodrim, Angmar, Midgårds fylking och Mithlond. En väldigt pyromantisk sång.

Her i sommer havde Bri så en elverfest i skoven. Jeg kan som sædvanligt forbi. Her havde jeg medbragt en lille alf med vinger og det hele. Den lignede meget de der væmmelige elvere.

I somras hade Bri en alvfest i skogen. Jag kom som alltid dit. Hit hade jag tagit med mig en liten älva med vingar och allt. Den liknade mycket de där vämmeliga alverna.

Jeg har som sagt været til en del flere af Bri's banketter. Jeg gør mest ud af sommerbanketterne, da der ikke er andre af Mithlonds indbyggere til stede. Det er dog endnu ikke lykkedes mig at møde Bri's Oldermænd Pippin, han må være bange for mig, for han forsvinder hver gang jeg kommer.

Jag har som sagt varit på de flesta av Bri's banketter. Jag gör mest av sommarbanketterna, då där inte finns andra av Mithlonds inbyggare närvarande. Jag har dock ännu inte lyckats träffa Bri's Älderman Pippin, han måste vara rädd för mig, för han försvinner varje gång jag kommer.

Høvisk Hilsen,

Mithlonds Ambassadør i Bri, Tedd Sandiman

Det var bättre förr

-Forodrim's Ringarebankett 2004 [UT]

Det var bättre förr. Som så löd temat för årets Ringarebankett, vilket på intet sätt var en ringare bankett, och var det så att det var bättre förr och att förr var vad som skildrades nu, torde nu vara precis lika gott som förr och således ingenting oförändrat, eller..? Ekvationen som sådan torde vara tillräckligt för att sätta myror i huvudet på vem som helst, för hur kan man veta, och vem vet verkligen? -Blott den som var där förr såväl som nu, och för alla oss andra, är det bara att försöka hänga med i nuet, så gott som det bara går.

Denna artikel rekommenderas ej för känsliga, lättretade eller äckelmagade personer. Ej heller för den som inte kan förlika sig med dagboksliknande artiklar... OBS! Detta är ingen festrappport, utan en urskiljningslös skildring utförd av D.Ö.R-tribunalen.

Från Järnriket satte tvenne orker kurs mot de Grå Hamnarna för att enlevera en stycken hobbit och precis lika många gondorianer, för att sedan samman styra sina färde mot Forodrim's land av snö och frost, för fadäser och fest av förfärligaste slag. Genom snöoväder, liksom de på Caradhras topp allttjämt rådande, och karga landskap, och under en fullmåne dvald bortom dis for de fyra mot främmande mål och mottagande i Meneldors mäktiga näste.

Mask och marchvisor kantar resan, liksom isen brämar vägen i denna mörka natt, och avstannar gör den sällan: Ett flyktigt skändande av McDonald's öde territorier, och sedan snabbt iväg. Inte för ett ögonblick kan Serog lämna Rubys hatt ifred, och Cirieth bär stolt ett roadkill på huvudet alltmedan Grishnákh förefaller tämligen välstekt.

Efter många timmars färd hamnar de fyra resenärerna äntligen i diket* och därifrån är det bara att börja ta sig upp för resten av vägen till örnens boningar. Klockan är över fyra på morgonen, men inte desto mindre varmt blir Meneldors och Margots mottagande då vi äntligen anländer. Vid det laget är vi alla mer än lovligt trötta; Serog

begynner redan nu att glida ned i lemsträsket, Ruby fastnar i Lindon Lembiland, och Cirieth mår illa, alltmedan Grishnákh har ont, så tack samma till största mått blir vi alla av att se hur Meneldor redan bäddat våra sängar med mjuka bolster och sköna lakan. Vi säger god natt, och det dröjer inte länge innan den efterlängttade sömnen infinnar sig.

Snön ligger vit på taken, endast Gondor är vaken? Nej, inte den här gången, ty Fylke följer tätt på, och man får gå upp bra tidigt för att hinna slå upp sina blå innan örnens första vingslag. I köket hälsas vi god morgon av Meneldor, och vänligare värd finnes ej! Utanför dalar snöflingor följsamt med vind som ej finnes, och gröten puttrar på spisen, spridande den genuina känsla av hemtrevnad som bara puttrande gröt kan. Snart nog kommer gröten att förses med smörklick såväl som russin, kanel, äpplemos och socker, men dessförinnan läser Meneldor ett stycke ur "Härskarringen" och det hela kunde inte ha varit mer passande, ty han läser om hur hobbitarna väcks och hälsas god morgon av Tom Bombadill, som talar om att dagg och gräs blir frukost för den som bland kuddar och lakan dröjer sig kvar alltför länge. Förtjusningen är fullkomlig, men en tanke vandrar dock till orkerna, fortfarande snarkande i sina sängar, men inte ens de nödgas utstå vare sig gräs eller dagg då de väl vaknar. I köket och vid frukosten dröjer vi oss länge kvar, alltmedan samtalsämnen avlöser varandra i mycket munterhet, men snart nog är det dags för uppbrott och att göra sig redo för avfärd till Eggeby gård.

Serog försöker sig på en nyöversättning av "The Hobbit", med mindre lyckat resultat: "I lem-

basträsket bodde det en hobbit...". Ruby protesterar vilt och Cirieth snöras till tänderna, alltmedan Grishnákh äntligen ramlar ned från sitt loft. För fyra hobbitar får man tydligen bara en lembas.

Att hitta rätt dörr in till Eggeby gård visar sig vara ungefär lika svårt som att hitta till själva området. Detta erfar vi då vi för andra gången skall till att passera bland andra Beregond och Celegorm, vars situation skiljer sig från vår endast i det att de rör sig åt motsatt håll i den vandring som går runt, runt och runt byggnaderna, men till sist lyckas vi med förenad ansträngningar finna en dörr som faktiskt går att öppna, och in går vi!

Härefter infaller de många och glada återseendenas stund, och fågnad möter våra sinnen, liksom glädje och ljus, varpå vi bjuds in att taga plats i den stora salen, för att invänta ceremoniernas begynnelse. Dessa inleds av Forodrim's Stora Råds intåg, och idag skall trenne män ur allmogen upphöjas till Riddare av Forodrim; Pityatan, Halbarad och Draughim, och dam Shelob finner här sin plats bland, och som en av Forodrim's jarlar.

Nåväl, vad vore väl ceremonierna utan sin beskärda del av ambassader? -Angmars ohyfsade orker slåss så att tänderna flyger, ända fram till Forodrim's råd, där de hyser fräckheten att be om rådets underskrift på ett dokument som gör Forodrim till ett läng av Angmar, men det är inte alls någon brådska, och kan minsann vänta tills baren har öppnat.

Bri hyser en förvisso storsinnad tanke i att till Forodrim skänka Galadriels ring som ambassadgåva, men efter att ha funnit att dess ädla sten förvandlats till kol, är det bara att konstatera att det inte blev så mycket av med det. Representanterna från Caras Galadhons riviera gör stor affär av kylan i norr, och Mithlond sitter under intagande av läsk och biosnacks på sina lata ändalykter i åskådande av sitt eget Grå Råd, nu konverterade till pappskallar i det mest bokstavliga av ordets bemärkelser, som till synes helt hjärtlöst skänker bort drotsen Spirea Proudfoot som ambassadgåva. Detta visar sig bli för mycket för stackars Furst Mím Lindemann, vilken nedstiger från Rådet och utan vidare lämnar ifrån sig samtliga rådsbeteckningar och av, åker rådskrage, krona och mantel, men den som tror att det därvid skall stanna, misstager sig å det gruvligaste.

Märk väl, att här har det vaga gnisslandes att en kniv som slipas, begynt att höras, och förefallande i takt med hur Mím avlägsnar fler och fler klädesplagg, tills dess att blott ett par illande röda byxor, mönstrade med svarta äpplen, kvarstår, och det är då som *han* uppenbarar sig - Celegorm Kruspe, i heltäckande blottarrocks, gula diskhandskar och en kniv som minsann inte går av för hackor, och tillsammans dansar de sedan lyckligt ut från salen!

Ut släpps vi, nu när ceremonierna är till ända, men inte går vi sysslolösa för det, ty här skall Forodrim's forodrimtiska och forodrimrelaterade forodrimtrivia följas, dess frågor besvaras, och lag *Nej till Noldor* ger sig modigt in i striden, som snart nog sig sprider till de egna leden, ty som så går det till, när Gondor och Mordor möts, och rostfärgade bitmärken klår krossade lillfingrar vilken som helst, av veckans dagar.

NTN **begynnar nu att söka efter någonstans** att göra sig av med sitt frågeformulär och Serog förväxlar Cirieth's urringning med en brevlåda.

Sedan sprider Serog skräck på damtoaletten, och Ruby dokumenterar glatt och käckt hur Cirieth vördar Vardamir mer än någonsin, alltmedan Grishnákh blir närgången med Turgon på ett sätt som både upprör och chockerar, men framför allt underhåller!

"All shall love him and despair!"

Hungriga gäster blir lätt otåliga gäster, men Mellonath Gleowine ser till att med gemytlig allsång avleda uppmärksamheten från kurrande och knorrande magar, tills middagssignalen väl ljuder, och vi bjuds in att slå oss ned vid dukade bord, där förrätten redan väntar oss: laxrullar med pesto på grovt bröd: mycket gott, lagon mättande och mycket aptitretande. Så synd då, om Gondor som slösar bort sin mat på drakar och orker, för simpel underhållnings skull.

Istari är av märkligt slag, minsann, och den blå bär ikväll med sig en trollstav med vilken han förvandlar gäster till grodor, vilka konsumeras av vissa, driver andra till våldsamma uppkastningar som konsumeras av nämnda "vissa", men inte är "upp" det enda som kastas, ty faller inte vitlökssmöret en i smaken, kan man alltid marinera det i bordsgrannens öl, och vill man inte utbringa Forodrim's skål, går det precis lika bra att välta sin stol i golvet.

I väntan på huvudrätten utbryter knivslagsmål, men då den väl serveras, visar den sig vara väl värd alla sår och blessyrer, ty köttet är mörkt och potatisgratängen av sådant slag att det vattnas i munnen av blotta anblicken, men cocktailltomaten alltfjämt död.

Likväl är varken mat eller våld det enda som under denna Ringarebankett förmår att underhålla gästerna, ty här förekommer även sång (Mellonath Gleowine framför ytterligare nummer, där Forodrim's ceremonimästare Ingwë hyllas på ett minst sagt speciellt sätt, och Cirieth framför solo sin

"Det är fint att Mithlond fortfarande har en kvinna som regent."

egen "Gastarnas Hall" (vars text står att finna längre fram i tidningen), och tal -ty i vanlig ordning skall de nydubbade ha sin beskärda del av uppmärksamheten och Pityatan såväl som Halbarad och Draughim får precis vad de förtjänar, liksom den nyss nedstigne Furst Mîm Lindemann.

Även delas utmärkelser av Af-tonstjärnans ordern ut.

Lagom till efterrätten, vilken består av päron, glass och chokladsås och som åtminstone enligt mitt tycke utgör själva höjdpunkten av denna middag, måst herrarna leka "hela havet stormar", med följden att Ruby plötsligt finner sig bordsgranne med Bramserud, Pallando förvandlas till Curufin och Serog rekommenderar Cirieth att stoppa Grishnákhi i urringningen, men så gör man *inte* i Gondor.

Att förvandla sig till Curufin visade sig att vara ett mindre strategiskt drag av Pallando, då detta innebär oavbrutna utflykter från denne alv, som med föga blygsamhet refererar till sig själv som "De fria folkens dammsugare".

Näväl, alla ting har sin ände, och taffeln den har två. Åtminstone då den bryts itu och således tillåter gästerna att söka sig till vad för slag av nöje som de än finner bäst. För somliga är det baren vars tema på ett mycket välarbetat sätt parodierar en denna helgen redan skändad hamburgerrestaurang, och, i vilken Wulf på ett mycket transparent sätt låtsas ha förlagt Angmars dokument någonstans, och för andra är det att fogligt låta sig anföras av Gildir och Baranor på dansgolvet; för vissa innebär det att trakassera Fëanor med tillhörande söner, och för åter andra att ta ut undertryckta aggressioner på välvalda medlemmar av Mithlonds Grå Pappråd.

Oavsett val av aktivitet som får aftonen att skrida framåt, är stämningen konstant på topp, och som så hålles den även, ända tills dess att musiken tystnar och sopborstar och golvmoppar plockas fram för att jaga envist kvardröjande gäster på flykten.

...Och visst kan man väl förstå dem, ty vem vill *egentligen* åka hem?

Tack, Forodrim, för en ytterst minnesvärd tillställning!

Cirieth

De Havsblå Teleri

Vi mötte havet när vi sökte ödet Och dess sång
födde sång i oss,

Vi mötte vattnet när vi sökte trygghet
Och dess ord födde ord i oss,

Vårt tal lånade klangen från
klipporna
Våra pipor ljudet av vindarna.

Vi mötte oceaner, när vi sökte ödet Och de stal
vår kärlek för eviga tider.

Vi är de havsblåa teleri,
Skumryttarna, vågtämjarna.

Tala till oss om de höga bergen
Och vi hör bara bruset från vågorna,

Tala till oss om de gröna
skogarna
Och vi hör bara skriken från måsarna

Visa oss era glänsande juveler
Men vi ser bara lyster från månbleka pärlor.

Vi är de havsblåa teleri
Som mötte ödet när vi mötte havet.

Vännä

Ovanstående dikt var Veannes gåva till Mithlond, då hon invigdes på Ljusefesten i somras, som nu äntligen har blivit publicerad. [reds. anm.]

Gastarnas hall

Text: Cirieth, och framförd av densamma, under
Forodrim's Ringarebankett 2004 [UT]

Ur långt svunnet mörkers tid,
där högt hängd måne brann röd,
sig resa blodröd skymning på nytt
ur aska och ringsmedjas glöd

Nio män de voro en gång,
men ur minne föll deras namn,
då snarade av Bedragare
de gingo till vålnaders hamn

Refr:
Rida dödmän från tid som har flytt,
och härja på nytt
Järnkrona brinna kall uti gastars hall
Den dödsbleke konung här stå,
Höja sin hand, den bane fruktansvärd slå

Kött ej ruttna bort ifrån ben,
men svunno i dimmorna grå
Här finnes ej grift uti Järnrikes stift
där vandödens styggelse gå

Girig herre vare från öst
och av penning och blod var hans törst
Han finge en ring, sniket tog den till sin
men miste sin livsande först

Refr.
Måne skymms och nattbestar fly
när dödmän rider i natt
Längs fruktans stig, skräckens köld tager vid
som brämar en kappa så svart

Själva luften falla till frost,
och stjärneljus är ej mer
och silverstoff hastigt grumlas till rost
när vålnaders härskare ler

Refr.

En hobbit funderar...

... över hål.

Hål kan grävas i sand men den hålan blir nog instabil – gräv ej smial i lös sand. Om inte sanden cementeras med lerpartiklar eller kalk vill säga. Våldränerat blir det i alla fall, med så stora korn.

Silt är inte sylt utan snarare gröt. En smial byggd i siltjord, med dess fina korn som suger upp vatten

så bra, riskerar tjälskador om vintern blir hård; det var inte bara vargar som hemsökte oss under den Svåra Vintern. Visserligen är siltjordens kulliga landskap vackert men det beror ju mest på alla skred som format dem, när höstregnen luckrat upp och sköljt ut jorden. Vatten är ett rysligt gift vilket omger Skredekyft.

Leran är trevligt styv – men lurig. Fel sorts lerjord bara sväller vid regn, och spricker i torka. Dessutom är den tung och kletig. Annan lera blir till välling i alltför blöt väderlek. Stackars den hobbit som dränks av sitt eget hem!

En rejäl kalkjord kan ha ett hårt skal: perfekt som tak men ack så besvärligt att hacka sig igenom. Och om underlaget är svagt och kalklagret sprött kan hålan bli ens grav...

Skiffer är för flagigt, sandsten för hårt och krita för smuligt – men en lagom hård kalksten är perfekt. Fast endast den allra vräkigaste bygger ju sin smial i marmor.

Ruby Gamgee, gräver vidare

Att mötas på halva vägen?

Riksmöte eller riggsmöte
– det är frågan i Grå Hamnarna.

Gil-galad

Númenors långa lista

“Oskyldig som en hob”
“Nykter som en númenorean”
“Kramgo som en nazgûl”

“Blygsam som en alv”
“Rekorderlig som en orch”
“Givmild som en dvärg”
“Ödmjuk som en gondorian”

Tar-Palantír

Dagens gondorian

-Av vad för sorts tyg är nazgûlernas kåpor sydda?

-Kham-ûll!

-Vem tar hand om små alvbarns tappade mjöltkänder?

-Tandfeanor!

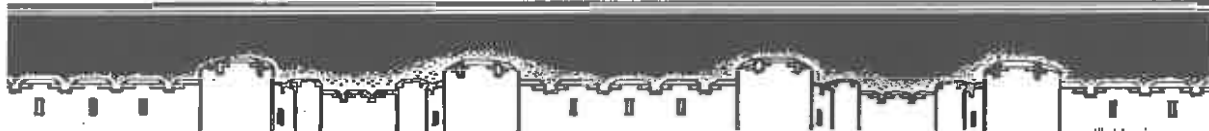
K.H.A.G.H.N.D.Ä.S.B

Ryktet går...

Vad sa Sauron när han fick rapporten om Isengards fall?

-“Sa’ru man ente orcade stå emot!?”

Aravir

ll: Merriwyn

NÄR? VAD? VAR? KOMMENTAR

DECEMBER

12 sön Riksmöte: Julbokgille Grendel Info: Parmandili
23 ons Yestare / 2 Yule = den gamla nyårsdagen (vintersolståndet eg 21 dec i år)

JANUARI

3 mån Tolkiens 113:e födelsedag En portvinsskål för professorn!
8 lör Firandet av densamma Finnsjög, Mölnlycke Info: Fredegar Bolger

ÅTERKOMMANDE AKTIVITETER (med reservation för eventuellt sommaruppehåll...)

Udda v	Mån 18.30	Konst- och hantverksgillet	hör m Grendel och Timjan
	Tis 18.30	Ainulindale (historiediskussionsg.)	hör m GM Cirieth
	Ons 18.00	Sång- & musikgille	hör m GM Eldwyn
Jämna v	Mån 18.30	Lambengolmor (språkgille)	hör m GM Thuringwethil
	Ons 18.30	Parmandili (bokgille)	hör m GM Vardamir

Tag för vana att alltid anmäla dig till gillesmästaren / aktivitetsarrangören!

Veckokalendarium skickas ut via e-post. För frågor och anmälan av aktiviteter, kontakta kalendarieansvarig, Cirieth.

Lust att hitta på något? Gör det! Kontakta lämplig gillesmästare; utöver de ovan, finns:

Dryckesgillet	Tar-Palantir	Alvgillet:	Veanne
Matg (Dragon's Inn):	Landroval	Hobbitgillet:	Spirea
Spelgillet:	Erion	MMM:	Arthalion
Dansgillet:	Baranor	Númenorgillet:	Tar-Atanamir

